

## ARDAHAN'DA GÜN BATARKEN

Toprağın üstünde beyaz bir gelin  
Uyutur döşünde kardelenleri  
Tekbir Dağları'na düşer ilk cemre  
Kristal kristal parlayan karlar  
Kura ile başlar Hazar turuna  
Düşer Ardahan'a bahar cemresi.

Her ırmak denize, deniz deryaya  
Ömrünce çırpınır ulaşmak için  
Her geçtiği toprakları emzirir  
Ağaçlarda kuşlar yerde insanlar  
Düşten düşe tohum taşır düşlere  
Uzar gider yarınların türküsü.

Kura'nın gözü var; ağzı, dili yok  
Onun gördüğünü kimse göremez  
Aslı bir damla su olan her insan  
Ve yanında yüreğini gezdiren  
Onun ağzı olur bazen söz tapar  
Bazen hâl diliyle destan anlatır.

Ahıska Türkleri topraklarından  
Sürülürken Âşık Üzeyir Usta  
Gözü dolar, sazı basar sineye  
Salar asumana feveranını  
Varın da "söyleyin Sultan Mahmud'a"  
Artık "İstanbul'un kilidi yitti."

Bin sekiz yüz yetmiş yedi yılında  
Tabyalar düşmanın eline geçer  
Araş'la Hazar'a taşınır küller  
Gelmez uzaklarda "Kardeş Kömeği"  
Gün Yanık Camiye bakıp kızarır  
Kura yokuşlara vurur kendini.